

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 listopada 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26 października 2016 roku, odmówił D. S. (1) wypłacenia świadczenia niezrealizowanego po zmarłym S. S. (1). W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba. Organ rentowy wskazał, że przepis art. 136 ust. 1 ustawy emerytalnej wprowadza wymóg udokumentowania daty śmierci świadczeniobiorcy jako przesłanki do ustalenia okresu, za który świadczenie niezrealizowane ma być wypłacone. Z uwagi na to, że w przedłożonym akcie zgonu widnieje jedynie data znalezienia zwłok, organ rentowy nie może samodzielnie dokonać ustalenia daty zgonu. Wobec powyższego brak jest podstaw do wypłaty świadczenia niezrealizowanego.

(decyzja – k. 46 akt ZUS)

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 17 listopada 2016 roku wniosła D. S. (1). Wnioskodawczynie podniosła, że w dniu 12 października 2016 roku zmarły mąż osobiście pobierał w banku pieniądze (kopia wydruku potwierdzenia). Nadto w dniu 13 października 2016 roku był widziany przez znajomą męża, która dostarczała mu butlę gazową. Wnioskodawczynie dodatkowo przedłożyła zaświadczenie z Miejskiego Centrum (...) profilaktyki (...) wystawione przez lekarza stwierdzającego zgon.

(odwołanie – k. 2)

W odpowiedzi na odwołanie D. S. (1), w dniu 19 grudnia 2016 roku, organ rentowy wniosł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy przytoczył argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie D. S. (1) była żoną zmarłego S. S. (1).

(bezsporne)

S. S. (1) od dnia 7 listopada 2006 roku był uprawniony do emerytury. Emerytura była płatna 25 dnia każdego miesiąca.

(decyzja z dnia 8 listopada 2006 roku – k. 27 – 28 akt ZUS)

W dniu 26 lutego 2015 roku ubezpieczony wniosł o przekazywanie emerytury na jego rachunek bankowy oszczędnościowo – rozliczeniowy o numerze (...) począwszy od dnia 26 lutego 2015 roku.

(wniosek ubezpieczonego z dnia 26 lutego 2015 roku – k. 37 akt ZUS)

Wnioskodawczynie widywała się z mężem co dwa, trzy dni z uwagi na alkoholizm męża. Telefonicznie się z nim w ogóle nie kontaktowała.

Na działce, która mieści się blisko domu, jakieś 300 metrów, wnioskodawczynie bywała prawie codziennie. Gdy mąż pił to się zamykał w altance, wnioskodawczynie mu tam nie przeszkadzała, bo zawsze dochodziło do awantur. Ostatni

raz widziała męża 12 października 2016 roku, jak bezdomny prowadził go w kierunku działki. Widziała ich tuż przy furcie, bezdomny stwierdził, że pili razem. W dniu 13 października 2016 roku wnioskodawczyni nie była na działce.

(zeznania wnioskodawczyni – e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:39:25 – płyta CD k. 28 w związku z jej wyjaśnieniami informacyjnymi - e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:01:55 – płyta CD k. 28; zeznania wnioskodawczyni – e-protokół z rozprawy z dnia 13 lipca 2017 roku – 00:04:18 – płyta CD k. 40; zeznania wnioskodawczyni – e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:39:25 – płyta CD k. 28 w związku z jej wyjaśnieniami informacyjnymi - e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:03:09 – płyta CD k. 28)

S. S. (1) był widziany na swojej działce w dniu 13 października 2016 roku. Dostarczono mu wtedy butlę gazową. Obecnie przy tym były A. C. i G. W.. Czuł się źle, ale nie chciał, aby A. C. zadzwoniła na pogotowie, nie chciał też iść do lekarza.

(zeznania świadka A. C. – e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku - 00:21:25 – płyta CD k. 28, zeznania świadka G. W. – e-protokół z rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:27:05 - płyta CD k. 28)

Po powrocie z działki A. C. zadzwoniła do S. S. (1), telefon był czyny, odebrał i wtedy jeszcze rozmawiali.

(zeznania świadka A. C. – e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku - 00:21:25 – płyta CD k. 28)

W piątek 14 października 2016 roku wnioskodawczyni przyszła na działkę i razem z G. W., która na działce jest codziennie podglądała przez okno do altany S. S. (1), czy coś mu się nie stało, bo drzwi były zamknięte. G. W. wołała go na papierosa bo palił, ale nie wyszedł. Klucz był umieszczony od środka w zamku.

(zeznania świadka G. W. – e-protokół z rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:27:05 - płyta CD k. 28)

15 października 2016 roku wnioskodawczyni była na działce jeszcze wieczorem, paliło się światło. Pukała, ale jej mąż gdy był pod wpływem alkoholu nie otwierał.

(zeznania wnioskodawczyni – e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:39:25 – płyta CD k. 28 w związku z jej wyjaśnieniami informacyjnymi - e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:03:09 – płyta CD k. 28)

W niedzielę 16 października 2016 roku, wnioskodawczyni udała się do altany wraz ze znajomą by sprawdzić co dzieje się z mężem. Wzięła wtedy ze sobą klucz. Zajrzała przez dziurkę od klucza do altanki i zobaczyła, że pali się światło. Znalazła męża leżącego pod czymś w rodzaju foliowego materaca. Zadzwoniła do syna i lekarza. Lekarz przyjechał i stwierdził, że zgon nastąpił 2, 3 dni temu. Wnioskodawczyni nie występowała do Sądu Cywilnego o uzupełnienie aktu zgonu. G. W. w niedzielę widziała na działce na działce lekarza i dwóch policjantów.

(zeznania świadka G. W. – e-protokół z rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:27:05 - płyta CD k. 28; zeznania wnioskodawczyni – e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:39:25 – płyta CD k. 28 w związku z jej wyjaśnieniami informacyjnymi - e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:07:58 – płyta CD k. 28)

Nie przeprowadzono Sekcji zwłok.

(zeznania wnioskodawczyni – e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:39:25 – płyta CD k. 28 w związku z jej wyjaśnieniami informacyjnymi - e-protokół rozprawy z dnia 28 marca 2017 roku – 00:13:39– płyta CD k. 28)

W dniu 18 października 2016 roku D. S. (1) zgłosiła zgon męża S. S. (1) w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych i tego samego dnia złożyła wniosek o wypłatę niezrealizowanych świadczeń po osobie uprawnionej do świadczeń emerytalno – rentowych.

(protokół z dnia 18 października 2016 roku, wniosek z dnia 18 października 2016 roku k. 38 i k. 41 akt ZUS)

Z odpisu skróconego aktu zgonu wynika, że S. S. (1) został znaleziony w dniu 16 października 2016 roku o godzinie 12:30 w Ł. przy ul. (...). Przyczyna zgonu została nieustalona, wykluczono udział osób trzecich, stwierdzono, iż zgon

był naturalny. Brak jest informacji dotyczącej daty, godziny oraz miejsca zgonu S. S. (1), ale można określić czas zgonu na 2 – 3 doby przed znalezieniem zwłok.

(zaświadczenie z dnia 17 listopada 2016 roku – k. 3, kserokopia karty zgonu S. S. (1) z dnia – k. 24, kserokopia odpisu skróconego aktu zgonu S. S. (1) – k. 39 akt ZUS)

Wnioskodawczyni nie wystąpiła z wnioskiem o uzupełnienie aktu zgonu męża.

(zeznania wnioskodawczyni – e-protokół z rozprawy z dnia 13 lipca 2017 roku – 00:04:18 – płyta CD k. 40)

Ostatnie świadczenie emerytalne należne S. S. (1) za miesiąc październik 2016 roku nie zostało mu przekazane.

(bezsporne)

Brak jest innych osób potencjalnie uprawnionych do niezrealizowanego świadczenia.

(okoliczność bezsporna, pismo ZUS k.32).

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych odwołanie wnioskodawczyni jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu pomiędzy stronami było to, czy D. S. (1) ma prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu S. S. (2) za miesiąc październik 2016 roku. W zaskarżonej decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił wnioskodawczyni wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu i w tym zakresie powołał się na treść art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskazując że skarżąca nie spełnia warunków do przyznania prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia, ponieważ na przedłożonym przez nią akcie zgonu widnieje jedynie data znalezienia zwłok, a organ rentowy nie może samodzielnie dokonać ustalenia daty zgonu.

Roszczenia o emerytury i renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych mogą być dochodzone według regulacji wyjątkowej, zawartej w art. 136 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1383). Zgodnie z jego brzmieniem w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła (art. 136 ust. 2 ustawy).

Roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania (art. 136 ust. 3 ustawy).

Zatem niezrealizowane świadczenie emerytalne lub rentowe w rozumieniu zacytowanego art. 136 ust. 1, to takie świadczenie, do którego prawo zostało już ustalone lub co najmniej osoba uprawniona wystąpiła o nie jeszcze za życia, ale nie zostało ono jej wypłacone, niezależnie od przyczyn opóźnienia w wypłacie świadczenia. A contrario świadczenie zrealizowane to takie świadczenie, które dotarło do rąk osoby uprawnionej albo zostało przekazane na konto bankowe wskazane przez uprawnionego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt III AUa 386/13, L. nr (...)).

W niniejszej sprawie sporny okazał się jedynie dzień zgonu S. S. (1), który winien określić datę końcową wypłaty niezrealizowanego świadczenia. W ocenie Sądu Okręgowego ustalenie rzeczywistej daty zgonu w toku postępowania nie

jest możliwe. Nie ma to jednak wpływu na możliwość rozstrzygnięcia sporu, bowiem możliwe jest ustalenie daty, w której S. S. (1) z całą pewnością jeszcze żył, a zatem do tej daty niewątpliwie przysługiwało mu świadczenie, które ostatecznie nie zostało zrealizowane.

W tym miejscu wskazać należy na przepisy ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 1741 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania zaskarżonej decyzji, które mogłyby stanowić podstawę jednoznacznego ustalenia daty zgonu. Zgodnie z art. 37 ust. 1 powołanej ustawy akt stanu cywilnego, który nie zawiera wszystkich wymaganych danych, uzupełnia kierownik urzędu stanu cywilnego, który go sporządził, na podstawie innych aktów stanu cywilnego, akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego prowadzonych dla tego aktu i innych dokumentów mających wpływ na stan cywilny. Uzupełnienia aktu stanu cywilnego można dokonać na podstawie zagranicznego dokumentu stanu cywilnego, jeżeli w państwie wystawienia jest on uznawany za dokument stanu cywilnego, lub innego dokumentu zagranicznego potwierdzającego stan cywilny, wydanego w państwie, w którym nie jest prowadzona rejestracja stanu cywilnego, jeżeli stwierdzają one zdarzenie wcześniejsze i dotyczą tej osoby lub jej wstępnych (art. 37 ust. 2). Uzupełnienia aktu stanu cywilnego dokonuje się z urzędu, na wniosek osoby, której ten akt dotyczy, lub jej przedstawiciela ustawowego, na wniosek osoby mającej w tym interes prawny lub prokuratora, w formie czynności materialno-technicznej (art. 37 ust. 3). Do wniosku o uzupełnienie aktu stanu cywilnego załącza się dokumenty, o których mowa w ust. 2 (art. 37 ust. 6). Wnioskując o uzupełnienie aktu stanu cywilnego na podstawie materiałów archiwalnych, do wniosku należy załączyć uwierzytelniony odpis lub wypis, lub uwierzytelnioną przez właściwy organ reprodukcję tych materiałów (art. 37 ust. 7). Kierownik urzędu stanu cywilnego, dokonując uzupełnienia, wydaje wnioskodawcy odpis zupełny uzupełnionego aktu stanu cywilnego (art. 37 ust. 8).

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ww. ustawy akt zgonu sporządza się w dniu, w którym dokonano zgłoszenia zgonu, a jeżeli zgłoszenie zgonu nastąpiło w sposób określony w art. 17 - w następnym dniu roboczym po dniu zgłoszenia zgonu. Zgodnie zaś z ust. 2 art. 92 powołanej ustawy, akt zgonu sporządza się na podstawie karty zgonu oraz protokołu zgłoszenia zgonu. W tym zakresie, ustawodawca nie dał zatem kierownikowi USC możliwości uwzględnienia przy rejestracji zgonu innych dokumentów niż wyżej wymienione, dlatego też kierownik Urzędu Stanu Cywilnego w Ł. zobligowany był sporządzić przedmiotowy akt zgonu zawierający dane wynikające z przyjętego zgłoszenia i karty zgonu. Stosownie zaś do treści art. 38 ustawy z dnia 28 listopada 2014 roku - Prawo o aktach stanu cywilnego uzupełnienia aktu zgonu dokonuje sąd w postępowaniu nieprocesowym, na wniosek osoby zainteresowanej lub prokuratora, jeżeli akt zgonu nie zawiera daty lub godziny zgonu, a dane te nie wynikają z akt zbiorowych rejestracji stanu cywilnego stanowiących podstawę sporządzenia aktu zgonu. Odmowa dokonania czynności z zakresu rejestracji stanu cywilnego następuje w formie decyzji administracyjnej (art. 2 ust. 6 ww. ustawy). Na podstawie art. 38 powierzono zatem sądom powszechnym uzupełnienie aktu zgonu, jeżeli akt ten nie zawiera daty lub godziny zgonu i jeżeli dane te nie wynikają z akt zbiorowych, stanowiących podstawę sporządzenia aktu zgonu. Uzupełnienia aktu zgonu o datę lub godzinę zgonu dokonuje sąd rejonowy w postępowaniu nieprocesowym. Orzeczenia sądu w postępowaniu nieprocesowym zapadają w formie postanowień, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Od postanowień sądu pierwszej instancji orzekających, co do istoty sprawy przysługuje apelacja.

Niesłusznym jest natomiast twierdzenie organu rentowego, że otrzymawszy niepełny akt zgonu w zakresie braku oznaczenia daty i miejsca zgonu, brak jest podstaw do wypłaty na rzecz odwołującej niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu S. S. (1) za miesiąc październik 2016 roku. Wskazać bowiem należy, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują postępowania o uzupełnienie karty zgonu. Co istotniejsze z przepisu art. 94 ust. 2 pkt. 2 ww. ustawy wynika, że karta zgonu powinna zawierać datę, godzinę oraz miejsce zgonu albo jeżeli nie są znane - datę, godzinę oraz miejsce znalezienia zwłok. Również zgodnie ze wzorem karty zgonu, określonym w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie wzoru karty zgonu (Dz. U. z 2015 r. poz. 231), wydanego na podstawie art. 144 ust. 7 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego, podaje się datę i godzinę zgonu **albo** datę i godzinę znalezienia zwłok. Skoro zatem akt zgonu sporządza się na podstawie karty zgonu i/lub protokołu zgonu, które - zgodnie z powołanymi przepisami - zawierały datę znalezienia zwłok, to akt zgonu - wbrew twierdzeniom organu rentowego - nie mógł zawierać daty zgonu. Ponadto, zgodnie z art. 95 ust. 1 pkt. 4 powołanej ustawy, akt zgonu może zawierać datę zgonu **albo** jeżeli nie są znane - datę znalezienia zwłok. Wychodząc bowiem naprzeciw

potrzebie usunięcia ułomnych dotychczasowych przepisów ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego, sugerujących w swym literalnym brzmieniu alternatywność wpisywania do aktu zgonu daty, godziny i miejsca zgonu bądź daty, godziny i miejsca znalezienia zwłok, wprowadzono regułę, że treść aktu zgonu obejmuje datę, godzinę oraz miejsce zdarzenia, zaś ulokowanie w akcie zgonu informacji identyfikujących czas i miejsce ujawnienia zwłok miało rangę wyjątku i dopuszczalne było tylko i wyłącznie wtedy, gdy nie są znane dane, umiejscawiające zgon w czasoprzestrzeni. Powyższa formuła oznacza, że względny obowiązek zamieszczenia w akcie zgonu danych, dotyczących znalezienia zwłok, będzie aktywowany się jedynie wówczas, gdy niemożliwe będzie ustalenie daty, godziny i miejsca śmierci osoby zmarłej. Za potrzebą takiej modyfikacji przemawia zresztą tak cel rejestrowania przez organy administracji publicznej zdarzeń wpływających na stan cywilny osób, jak i doniosłość informacji odnośnie do daty, godziny, miejsca zgonu, przypisywanej jej m.in. w sferze prawa spadkowego.

Taka też sytuacja ma miejsce w rozpoznawanej sprawie. Z uwagi zatem na fakt, że karta zgonu zmarłego S. S. (1) zawiera wszystkie niezbędne dane wymagane ww. przepisami, niesłusznym jest stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, iż brak wskazania w odpisie skróconym aktu zgonu S. S. (1) daty zgonu, a wskazanie wyłącznie daty, godziny oraz miejsca znalezienia zwłok, uniemożliwia przyznania na rzecz odwołującej prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym mężu za miesiąc październik 2016 r.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni znalazła zwłoki swojego męża, a następnie zatelefonowała do swojego syna, który wezwał lekarza. Lekarz pierwszego kontaktu M. K. sporządziła kartę zgonu osoby zmarłej. W karcie tej w rubrykach dotyczących daty i godziny zgonu nie zostały wpisane żadne dane, natomiast wskazana została data znalezienia zwłok, tj. dzień 16 października 2016 roku. Karta zgonu, na podstawie której został następnie sporządzony odpis skrócony aktu zgonu, została sporządzona w sposób prawidłowy, tj. zgodny z powołanymi wyżej przepisami ustawy - Prawo o aktach stanu cywilnego. W tym przypadku akt zgonu nie został uzupełniony, a data zgonu nie jest tożsama z datą znalezienia zwłok wpisaną przez lekarza pierwszego kontaktu M. R., która sporządziła kartę zgonu zmarłego S. S. (1). Na marginesie dodać należy, że dokument ten może być zmieniony tylko w sądowym postępowaniu nieprocesowym, a skoro takich czynności ani organ rentowy ani wnioskodawczyni nie podjęli, to na podstawie karty zgonu nie sposób przyjąć, jaka była data zgonu.

W tym miejscu należy podkreślić, iż Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe.

Dlatego, w niniejszej sprawie Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dokumentacji związanej z określeniem daty znalezienia zwłok i daty zgonu S. S. (1) oraz zeznań świadków i wnioskodawczyni, co pozwoliło w sposób wszechstronny przeanalizować zasadność jej żądania.

Stosownie do art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z przeprowadzonych osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawczyni D. S. (1) wynika, że S. S. (1) był widziany przez nią jako żywy po raz ostatni w dniu 12 października 2016 roku. Natomiast świadkowie A. C., a także G. W. zeznały, że widziały go po raz ostatni w dniu 13 października 2016 roku. Zeznania świadków korespondują z dowodem z dokumentu w postaci zaświadczenia wydanego przez lekarza M. R., zgodnie z którym, pomimo, że nie można określić dokładnej daty, godziny zgonu, czas zgonu można określić na 2 – 3 dni przed znalezieniem zwłok, czyli przed dniem 16 października 2016 roku. Nadto w dniu 12 października 2016 roku S. S. (1) dokonał wypłaty ze swojego konta. Wobec zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, iż S. S. (1) żył jeszcze w dniu 13 października 2016 roku, a zatem należało mu się świadczenie przynajmniej do tego dnia.

Wobec powyższego, organ rentowy bezzasadnie odmówił D. S. (2) prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia za miesiąc październik 2016 rok, gdyż zdaniem Sądu odwołująca wykazała, że spełnia przesłanki z art. 136 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i świadczenie za wskazany powyżej okres, powinno zostać jej wypłacone.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu (...) I Oddział w Ł. z dnia 7 listopada 2016 roku i przyznał D. S. (1) prawo do świadczenia niezrealizowanego na rzecz zmarłego S. S. (1) za okres od 1 do 13 października 2016 roku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi.

2 VIII 2017 roku

A.M.